



همزمان با دهه کرامت و در آستانه میلاد هشتمین اختر تابانک آسمان ولایت و امامت، تارنمای فرهنگی اطلاع رسانی تبیان در مقاله ای با عنوان «بیشترین منافقان امت من قاریانند!» به بررسی مسئولیت قاریان در قبالت قرئت قرآن کریم پرداخت.

به گزارش روابط عمومی سازمان تبلیغات اسلامی، بخش قرآنی موسسه تبیان این مقاله را با تکیه بر آیات و روایات منتشر کرده است.

مریم پناهنده در این مقاله می نویسد: «در میان ما قاریان قرآن از جمله افرادی هستند که احترام بدان ها را بر خود واجب دانسته و در هر زمان از آنها به نیکی یاد می کنیم و دلیل بر این کارمان انس و المفت قاری قرآن با قرآن است و از آنجایی که به قرآن احترام می گذاریم، قاری آن را نیز محترم می شمیریم. با این حال آیا تمامی قاریان قرآن شایسته این احترام هستند؟ آیا همه آنها حق تلاوت را به جا می آورند؟ قاری قرآن می تواند منافق باشد؟ هر کاری برای خود مسئولیت به همراه می آورد، قاریان قرآن نیز از این مقوله خارج نیستند و عدم توجه به مسئولیتشان زیان هایی گاه جبران نشدنی برایشان به همراه دارد.

حضرت باقر علیه السلام فرمود: رسول خدا (صلوات الله علیه) فرموده: ای گروه قرآن خوانان از خدای عزوجل بپرهیزید در آنچه از کتاب خود به شما داده است؛ زیرا که من مسئولم و شما هم مسئول هستید، من از رساندن و تبلیغ رسالت مسئولم، و شما از آنچه از قرآن و سنت من در بردارید، مسئول هستید. این سخن حضرت حکایت از مسئولیت یک قاری قرآن دارد.

مسئولیت یک قاری قرآن چیست؟ پیامبر «صلوات الله علیه» می فرمایند: شایسته ترین فرد، برای خضوع و خشوع در برابر خدا، در آشکار و نهان، حامل قرآن است؛ و شایسته ترین فرد برای نماز و روزه، در آشکار و نهان، حامل قرآن. مقصود از حامل قرآن- به طور کلی- عالم به علم و معرفت قرآنی و عامل به آن است و رسول خدا (صلي الله عليه) فرمود: حاملین قرآن نمایندگان و سرپرستان اهل بهشتند.

تلاوت قرآن حتی در مورد قاریان آن به روخوانی صرف خلاصه نمی شود و قاریان در مورد قرآن مسئول علم و معرفت به قرآن و به کار بستن آن در زندگی خویش هستند و مسئولیت بزرگ یک قاری، علم و معرفت به قرآن و عمل کردن به آن است.

قاری قرآن می تواند منافق باشد؟ بله قاری قرآن نیز می تواند منافق باشد، حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله می فرماید که بیشترین منافقان امّت من قاریانند، چرا که ایشان از آنچه از قرآن مجید می خوانند، از اوامر و نواهی، عمل به او نمی کنند و گفتار ایشان موافق کردار نیست، پس سعی کن که کردار تو موافق فرموده الهی باشد و به مضمون کریمه: *فَاسْرَتَ قَوْمٍ لَكُمَا أُمَّرَتَ (هود- 112)*، پس همان گونه که دستور یافته ای، ایستادگی کن. حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله می فرماید که: هر که ظاهر او مخالف باطن باشد، پس او منافق است، هر که باشد و هر جا که باشد و هر زمان که باشد. (مصباح الشریعة / ترجمه و شرح عبد المرزاق گیلان / 250) و فرمودند: داستان منافق داستان آن تنه درخت خرما است که صاحب درخت تصمیم گرفت که آن را در سقف خانه بکار برد، راست نیامد. تصمیم گرفت که آن را شمع دیوار کند، راست نیامد و بالأخره در زیر دیک سوزانید.

قاری قرآن اگر خود از صفات نیکویی که در قرآن ذکر و بدان امر شده مبرا بوده و در مورد اوامر و نواهی قرآن کوتاهی کند، منافقی بیش نیست؛ چرا که با وجود اینکه در ظاهر با قرآن مأنوس بوده و روزانه به تلاوت آن می پردازد اما در باطن، وجودش فارق از آیات قرآنی است و این یعنی نفاق. حال می توان مقصود یاران پیامبر را در این روایت درک کرد، ابو عبد المرّحمان سلمی روایت کرده اند که گفت: برخی از اصحاب پیغمبر «صلي الله عليه و آله» که به ما قرآن می آموختند می گفتند: اصحاب، قرآن را ده آیه ده آیه از پیامبر «صلي الله عليه و آله» تعلیم می گرفتند، و تا زمانی که علم ده آیه را درست نمی آموختند و به آنها عمل نمی کردند، به ده آیه دیگر نمی پرداختند.

چرا که آنان دوست نداشتند قرآن صرفاً لقلقه زبانشان بوده و در باطن درگیر صفت نفاق شوند. ابن فضیل از عطاء و او از ابو عبد المرّحمان سلمی نقل کرده است: احدی را قاری تر از علی بن ابی طالب علیه السلام ندیدم یعنی هیچ کسی را ندیدم قرآن را بهتر از علی علیه السلام تلاوت کند. بله یگانه ای که قرآن با گوشت و خون او آمیخته و تمام زندگانش تجلی آیات قرآن کریم است، بهترین و زیباترین تلاوت را از قرآن خواهد داشت و نام قاری قرآن تنها زبیده و شایسته اوست.»